

stre Hall og Worsaae og om Valg af en offentlig Anklager.

Mødet hæved Kl. 4,40 Minuter.

Mi og tredsindstyvende Møde.

Fredagen den 26de Januar Kl. 1.

Sekretæren, M. Pedersen, oplæste Protokollen fra forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredie Behandling af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

Sagsbro: Det Underændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til Forslag under Nr. 26, gaar, som allerede udtalt af flere ærede Medlemmer, ud paa, at der af den Sum, som er foreslaaet bevilget til en Forandring af Rigsdagens Lokaler og til Finantshovedkassens Flytning, skal stryges et Beløb af 7,150 Kr., hvilket Beløb er bestemt til Istandsættelse og Indretning af et Lokale i Christian den 7des Palais paa Amalienborg til Arkiv for Udenrigsministeriet. Tanken i dette Forslag er jo, som ærede Medlemmer ville erindre fra Forhandlingerne igaar om selve Underændringsforslaget, den, at et Lokale i den nederste Etage af Ministerialbygningen, som hidtil har været anvendt til Arkiv, skulde gjøres ryddeligt, for at Finantshovedkassen kunde flyttes derind; men derved maa jo nødvendigvis komme under Overveielse, hvorvidt en saadan Omflytning af Arkivet i og for sig er hensigtsmæssig og navnlig hensigtsmæssig overfor den Ordning af Arkivet, som har været ønsket fra Rigsdagens Side, man kan gjerne sige, lige fra den blev til. Det har omtrent, saa længe som Rigsdagen har bestaaet, været et almindeligt Ønske, i det Mindste her i Thinget, at Arkiverne maatte kunne samles paa eet Sted og underlægges een Bestyrelse, og navnlig fik dette Ønske et meget bestemt Udtryk i et Udvalg, som var nedsat i Samlingen 1871—72, til at overveie et Forslag til Lov om Lønninger for de ved Arkivvæsenet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. I Betænkningen derover udtaler Udvalget aldeles enstem-

nigt — man var altsaa enig fra de forskjellige Sider her i Salen —, at det vilde være ønskeligt, om „alle Arkivalier med Undtagelse af de allernyeste og saa at sige daglig nødvendige bleve afgivne fra de enkelte Ministerier til et fælles Statsinstitut, og at dette blev dannet i Sighed med andre beslegtede Instituter f. Ex. de store offentlige Bogsamlinger. Kun derved kunde der opnaas Enhed i Planen, frugtbringende Anvendelse af Pengene samt Lethed og Sikkerhed ved Brugten fikkes“. Denne Tanke udvikles nu gennem hele Betænkningen, som findes i Rigsdagstidenden, Tillæg B. Sp. 1091 ff. og dernæst ogsaa i de Forslag, hvormed den sluttede. Sagen kom den Gang ikke videre, navnlig paa Grund af den Forhandling, som den Gang blev ført om at aflevere en Del af vore Arkiver til Kongeriget Preussen, men denne Aflevering har jo efterhaanden fundet Sted og er efter Ministeriets egen Udtalelse nu afsluttet. Sagen er imidlertid ikke bleven glemt; ogsaa senere har den været bragt paa Bane, og det paa en saadant Maade, at man maatte antage, at Ministeriet fuldstændig sluttede sig dertil. Da der nemlig for to Aar siden i Samlingen 1874—75 var Tale om at bevilge Kontorchefen for de kongerigste Ministeriers Arkiver et personligt Tillæg af 200 Rd., udtalte Ministeren sig saaledes herom, at man absolut maatte tro, at han sluttede sig til, hvad der var foreslaaet af Folkethingsubvalget saa Aar iforveien. Jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse nogle Ord af den daværende Kultusminister Worsaae. De findes i Folkethingstidenden Sp. 3839, hvor han siger om den nævnte Kontorchef: „Han er en af de Mænd, der aller ivrigst have arbejdet og ville arbejde for Gjennemførelsen af de nye Ideer om Arkivvæsenets Ordning her i Landet“. Og dernæst siger han; „Jeg tvivler ikke om, at, hvis det ærede Thing vil vise ham den Velvillie at tilstaa ham dette Tillæg, hvorpaa han, som sagt, har et Billighedskrav, vil man i højt Grad bidrage til at forberede den Sag, man her saa levende interesserer sig for. Jeg skal endnu kun dertil sige, at, hvorfor det særlig for mig er ønskeligt, om han kunde opnaa dette Tillæg, er, at det nævnte Spørgsmaal er fat eller i den nærmeste Fremtid vil blive sat i Bevægelse“. — Det maatte nu altsaa antages for afgjort, at den Ordning, som Folkethingets Udvalg enstemmig havde udtalt sig for, nemlig en Samling af samtlige Ministeriers Arkivfager, forsaavidt de ikke høre med til den daglige Forretningssgang, til et fælles Rigsarkiv, ogsaa var antagen og billiget af Ministeriet, og at det netop var for at iværksætte dette Ønske, at et saadant Tillæg til vedkommende Embedsmand skulde gives, og i Genhold til denne Udtalelse af Ministeren anbefalede jeg og flere Medlemmer her i Thinget dette Tillæg, og det blev vedtaget. Men nu er det næste Skridt, vi have hørt fra Ministeriet om denne Sag, en Ord-